

Kulturhuset:

På omvandlingens väg att bli sig själv

Det är en märklig upplevelse och rundvandring på Kulturhusets vind, som att se en utställning, och samtidigt betrakta sig själv. Extra påtagligt blir det förstås när själva formen är ett ansikte, ett dockansikte av allmängiltig karaktär.

JÖNKÖPING

av Inge-Li Persson

Konstnärinnan Lena Mellergårdh leker och om/formulerar på temat "face it!" I den upprepade massproduktionens form, ifrågasätter hon yta och innehåll, på ett både personligt och flerbottnat plan.

Lena Mellergårdh från Bor i Gislaved, har textil bakgrund från kurser i tillskärning och konstruktion på Högskolan i Borås. Bakgrunden till utställningen är några gamla dockformer som hon såg på Industrimuseet i Gislaved 1998. Hon blev genast förälskad i dem, och här föddes själva idén; Att skapa något personligt ur massformen. Hur påverkar massproduktionen oss och våra liv? Dockor/ansikten kan också ses som masker, och används inom dockteater för att spela olika roller.

I våras fick Lena Mellergårdh en inbjudan att ställa ut i Kina på T'Café/Gallery, en mötesplats för österländsk och västerländsk kultur. En spännande utmaning, med den star-

ka mask- och dockteatertraditionen där.

Gemensamma uttryck

Totalt är det ett 40-tal avgjutna former i egentillverkad pappersmassa som bearbetats på olika sätt. Varje svit bär sitt gemensamma uttryck, i struktur och bearbetning. Strukturerna ger intryck av att vara olika material som lera, gips, betong och vax, men när man försiktigt känner efter är allt pappersmassa, med undantag av Transparent, av tunna sidenbitar och lim, där den vaxliknande formen ger ett sårbart uttryck. Utomlands finns begreppet fiber-art – det rör sig om olika slags fibrer som kan komma från både papper och tyg.

– Jag är intresserad av former, och har jobbat mycket med hattar, så det låg nära till hands att inte läsa sig vid enbart textil, berättar Lena Mellergårdh.

Fysiskt påtagligt

Vi får följa omvandlingen från Flicka i fin form till Kokong, Sönderfallet, Flicka ur form (med järn-materialuttryck) till ett nytt blivande.

En effektiv igenkänningsfärd också när strukturen blir så fysiskt påtagligt. Omlagd visar spår av bandage – mot tillfrisknande/helande.

Mellan sviterna står talande citat som "I wear this mask to hide my scars", "Formen män-

"Lek I" en svit gipsliknande former på temat "Lika barn leka bäst".

Foto: INGE-LI PERSSON

niska – lika och ändå så olika", "Upprepning en trygghet, det välkända som inte avviker", "Den verkliga människans frigör sig ur skalet" och "Mitt yttre förstörs, mitt inre växer alltmer".

Och så ständigt paradoxen

och dilemmat, när allt mer stöps i samma form, i allt större volymer, var finns det personliga?

"Vill vi att avtrycken av oss ska vara exakt lika?" är frågan som snurrar kvar i huvudet.

Utställningen pågår till och

med 21 oktober. I november ska den visas i Malmö och i januari på hemmaplan, Kulturhuset Borgen i Gislaved.

– Det känns roligt, eftersom dockformernas ursprung finns just här.